

Vergroenen

Wanneer u deze letteren op de ochtend van de kersverse eerste dag van het jaar 2016 tot u neemt, hebt u kans dat u ze dubbel ziet, helemaal niet ziet of een beetje ziet. Dat hangt af van wat u de vorige avond en de voorbije nacht hebt uitgespookt en tot u genomen. Neemt u ze op een later tijdstip tot u of op één van de volgende dagen dan neem ik aan dat het heldere zicht is teruggekeerd en u in staat bent de tekst die ik u nu voorschotel zonder problemen tot u te nemen. Op de allereerste plaats wens ik u, en allen die u meer of minder dierbaar zijn, een in alle opzichten

Gezond, Zalig en Succesvol 2016

en hoop dat alle wensen, die u eventueel geuit heb en de goede voornemens, die u wellicht hebt gemaakt, ook zullen worden vervuld en slagen. En mocht het eens tegenzitten dan heel veel sterkte. Of ik goede voornemens gemaakt heb? Nee, daar ben ik al langer mee gestopt. Roken doe ik al lang niet meer, een hele grote eter ben ik niet, in heel hard lopen slaag ik niet meer en ik ben niet altijd een vrolijke Frans. En u weet het vanuit uw schooltijd nog wel: “de weg naar de hel is geplaveid met goede voornemens”. Makkelijk gezegd? Nee, omdat het zo negatief klinkt. Ja, omdat het gewoon waar is, want meestal zijn we binnen enkele dagen al die goede voornemens vergeten. Om het dan over de goede wensen maar niet te hebben.

Bovendien staan we in dit nog vriesverse jaar voor de taak om alle voornemens, in de Sinterklaasweek van 2015 gemaakt op de internationale luchtfietsconferentie in Parijs op te pikken, te verwerken en uit te voeren en dat zal een hele klus worden, want we worstelen nog steeds met de afspraken van Kyoto en Kopenhagen. En dat vervullen mag niet zo maar in het wilde weg, maar alleen op de manier die de duizenden congresgangers ons als Sinterklaasurprises hebben vastgesteld en nagelaten. De uitwerking in regels en voorschriften zal geschieden door een wereldwijd netwerk van dorknopers, die dit allemaal in juridische termen zullen samenvatten en dan hopelijk in leesbare en snapbare taal. En daarbij moeten we erop rekenen dat we met honderden thema's zullen worden opgezadeld. Zo zullen we er aan moeten wennen dat we in de kantine van de Tweede Kamer geen tonic meer kunnen drinken vanwege “het interne duurzaamheidsbeleid”. Die regel was er al, maar heeft nu op deze luchtfietsbijeenkomst aanmerkelijk aan kracht gewonnen. Alleen vraag ik me af wat tonic en intern duurzaamheidsbeleid met elkaar te maken hebben.

Wee ons gebeente als we geen groene stroom gaan afnemen. Die groene stroom komt niet van de stroom waaraan het “Museum aan de Stroom” (ook wel het MAS genoemd) in Antwerpen ligt. Die stroom is allerminst groen. Dat is de Schöne Blaue Donau overigens ook niet. Je kunt de kleuren van deze twee en vele andere stromen beter “vuilgroen” noemen. Volgens ene Alex P. uit de Haagse wandelgangkringen, ooit minister van weggegooide kroonjuwelen, wil ons dwingen te vergroenen. We moeten schijnbaar groener worden met o.a. groene longen, groene slaggers, groene wijn in de kleuren wit, rosé en rood, groene zonne-energie, groene hamburgers, groene snacks en dat allemaal klaar gemaakt door een groene kok, die groen kookt in een groene pan op groene windenergie. En als het zo'n kok dan niet meezit en alles tegenloopt, mag hij zich alleen nog maar groen ergeren. Het geel wordt dan een verboden kleur. Die groene pan mag ook een bruine pan zijn met een milieuvriendelijke antiaanbaklaag. Dat laatste kan mijns inziens niet, want die antiaanbaklaag is zo chemisch als de schoorstenen van DOW in Terneuzen. En in die groene pannen mogen we alleen het vlees braden van milieuvriendelijk gedode dieren. Wat er nu milieuvriendelijk is aan het biologisch en ambachtelijk doden van dieren is mij een raadsel.

Waar ik mij groen aan ergerde was het feit dat de meer dan 200 Nederlandse deelnemers aan die luchtfietsbijeenkomst per trein naar Parijs reden. Waarom niet gewoon op de fiets op luchtbanden met schone lucht? En waar bleven ze met de CO₂ die ze hebben uitgestoten?

En in de schaduw van het Haagse Bos presenteerden ene Jesse Klavertjevier en ene mijnheer Didi zonder lang haar, waardoor hij volgens een Bijbels verhaal, zijn krachten verloor, het plan om een wet te maken waarin precies wordt opgenomen welke maatregelen op welke dag en in welk jaar moeten zijn getroffen om onze aardkloot te behoeden voor een warmte hoger dan 2 graden dan de huidige warmte.

We krijgen er dan wel tot 2050 de tijd voor, maar ik ben bang dat wij dat dan niet meer zullen meemaken, want ook onze dagen zijn eindig en zullen wij waarschijnlijk al groen uitgeslagen zijn. Of onze Moeder Natuur het zal pikken dat wij met zo'n wet op haar stoel willen gaan zitten, betwijfel ik ten zeerste. Ik vrees met grote vreeze dat dan, zoals het KNMI profeteerde, het klimaat met Code Oranje te maken zal krijgen. En dat is dan weer iets waar wij ons groen en geel aan zullen ergeren. Of liever niet wij, maar onze nazaten in de eerste en / of tweede graad.

En dan hebben we het nog niet over het open haardhout gehad, waarover onze Goese burgervader René het in een blog had. Want ook dat zal aan bepaalde groene eisen moeten gaan voldoen, wil het nog opgestookt mogen worden. Dan zal de fervente openhaardstoker het zich niet meer kunnen permitteren zoveel hout van diverse kwaliteit tegelijk in zijn potkachel of haard te deponeren dat de vonken boven uit de schoorsteen spatten omdat veel van het gebruikte hout nog voorzien is van allerlei resten van diverse soorten verf van diverse kwaliteit. En als het open haardhout inderdaad niet aan de gestelde standardeisen voldoet? Wat dan? Een eenvoudige oplossing: we zagen het net zo lang dat we alleen nog maar zaagsel over hebben en stoken dat dan op als bio-massa, waar weer groene stroom uit gemaakt wordt.

We kunnen vergroenen zoveel als we willen, ook eten, maar als boeren, fabrikanten en supermarkten afspraken maken om de kwaliteit van ons dagelijks brood en andere voedingsmiddelen te verbeteren, dan mag dat weer niet van de Autoriteit Consument en Markt, want dat wordt dan aangemerkt als het maken van prijsafspraken, wat dan weer als kartelvorming wordt gezien en dat is ook al weer verboden. En als dat zo blijft kunnen we doorgaan tot Sint Juttemis, ook al wordt deze heilige niet

erkend als echte heilige, maar meer een als een schijnheilige.

Vergroenen, ik ga mijn best doen, maar ik neem het me niet voor. Wat ik zeker niet ga doen is groene kleding dragen, mijn spaarzame blonde haren groen verven, de tijd dat ik me in het carnavalgewoel stortte ligt al lang achter me, en me al helemaal niet groen ergeren. Misschien dat ik dat laatste dan wel in blauw doe, want dat kan volgens onze Nederlandse taal ook. Ik wens u in alle nuchterheid nogmaals een gezond, biologisch en milieuvriendelijk 2016 toe.

Augustinus.